

[Wamberg.]

tryk gjort på dette ting, at denne betænkning er afgivet den 10. januar 1975; det ville for den sags skyld også have forbavset mig. Det, der er målet, er at få lagt loft over udgifterne, så vi ved og får fastslået, hvad samfundet overhovedet har råd til at yde på dette felt, ikke et spørgsmål om at blande os i den fri forskning, hvilket også fremgår, men jeg går ud fra, at der bliver mulighed for under udvalgsbehandlingen at klippe ud i pap for dem, der øjensynlig ikke har fattet, hvad det er, det drejer sig om, hvad der er hensigten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget angående videnskabelig forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v. [af Aksel Knudsen m. fl.]

(Lovforslag nr. 116. Fremsat 4/12 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Det foreliggende forslag om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v. vil på to væsentlige punkter ændre den retstilstand, der blev tilvejebragt ved gennemførelsen af restaurations- og hotelloven af 25. marts 1970. De foreslåede ændringer angår dels landsbevillingsnævnet, hvis kompetence man vil indskrænke, dels de personlige betingelser for erhvervelse af alkoholbevilling, som man ønsker suppleret med uddannelseskraav.

For at vurdere forslaget vil det nok være nødvendigt med et tilbageblik. Man har i de tidligere love altid accepteret, at der var visse situationer, hvor den lokale bevillingsmyndighed måtte erstattes af et organ, der var uafhængigt af lokale særinteresser eller

standpunkter. Dette var således tilfældet for virksomheder i offentlige ejendomme af forskellig art, badehoteller, teatre o. lign. Det samme var tilfældet, hvor bevillinger skulle begrænses eller vilkårsbestemmes.

I sådanne tilfælde blev bevillingsudstedelsen henlagt til et neutralt organ; oprindelig var det indenrigsministeriet, under hvis område sager af den art i sin tid hørte, der havde sådan bevillingsmyndighed, men fra 1924 blev funktionen varetaget af det såkaldte overbevillingsnævn, der bestod af en af handelsministeren udpeget formand samt af repræsentanter for folketing og kommuner.

Bevæterlovsudvalget, der blev nedsat i 1966 med den opgave at udarbejde forslag til revision af bevæterloven med henblik på en tilpasning til nutidens krav, arbejdede under den forpligtelse, at den nye lov skulle træde i kraft 1. april 1970, dvs. samtidig med kommunalreformens gennemførelse. Fra dette tidspunkt måtte den hidtidige forskelsbehandling af by- og landdistrikter i bevillingsspørgsmål ophæves. Hidtil havde de lokale bevillingsmyndigheder i købstæderne været suveræne i deres afgørelser, mens ordningen på landet var mere differentieret: dels var bevillingsmyndigheden delt mellem amtsråd og sogneråd, dels var der en vis adgang til anke samt endelig også adgang til kommuneafstemninger. Bevæterlovsudvalget måtte følgelig under sit arbejde tage stilling til, om den hidtidige købstadsordning burde udstrækkes til samtlige bevillinger, eller om den differentierede ordning for landdistrikterne under en eller anden form lod sig overføre til den nye lov.

Overvejelserne resulterede i et forslag om generel adgang til anke. Yderligere fandt man, at det nye landsbevillingsnævn, der skulle videreføre overbevillingsnævnets hidtidige funktioner, naturligt etableredes som sådan ankeinstans. Det var videre udvalgets opfattelse, at der i særlige tilfælde, uden at der forelå egentligt strafbart forhold, kunne være behov for i tilfælde af misbrug at fratage en bevillingshaver bevilling. Videre kunne der opstå situationer, hvor beslutning om vilkårsfastsættelse gennem politiet kunne være påkrævet. Begge disse beføjelser henlagde man til landsbevillingsnævnet.

Under folketingsbehandlingen fremkom der ikke indsigelser mod de foreslåede ny-

[Handelsministeren.]

dannelser. Det er disse nyetablerede ordninger, forslagsstillerne ønsker ændret derhen, at adgangen til anke ophæves og adgangen til bevillingsfratagelse og vilkårsfastlæggelse henlægges til vedkommende lokale bevillingsnævn.

Efter en så grundig behandling, som fandt sted såvel i det enige beværterlovsudvalg, der blandt sine medlemmer talte repræsentanter for kommunerne og for afholdsbevægelsen, som i folketinget ved behandlingen af forslaget til den gældende lov, skal der naturligvis meget vægtige grunde til efter en så relativt kort tids forløb at ændre loven.

Jeg vil i denne forbindelse gerne benytte lejligheden til at give udtryk for, at jeg finder, der er gjort et stort og fortjenstfuldt arbejde af landsbevillingsnævnet, og den kritik, der undertiden har været rettet mod nævnet, finder jeg ikke berettiget. Nævnet har i mangel af vejledende udtalelser i udvalgsbetænkningen under folketingsbehandlingen selv måttet lægge retningslinjerne for sit arbejde. Med den kurs, der i praksis efterhånden er afstukket, forekommer det mig, at det er lykkedes nævnet på god måde at skifte sol og vind lige.

Forslagsstillerne ønsker yderligere de personlige betingelser for erhvervelse af alkoholbevilling i lovens § 14 suppleret med et krav om, at de pågældende, som det hedder, skal være uddannet i hotel- og restaurationsbranchen. I de seneste beværterlove har de personlige betingelser for at få alkoholbevilling været de gængse alders- og rådhedsbetingelser, suppleret med et vist vandelskrav, herudover må de pågældende ikke have modtaget lån og indskud m. v. fra drikkevarereleverandører.

Det er disse betingelser, forslagsstillerne ønsker suppleret med de ovennævnte krav om uddannelse i faget. Der oplyses intet om, hvori denne uddannelse skal bestå, men i de lidt sparsomme bemærkninger siges det, at betingelserne for at få alkoholbevilling bør være, at man „har kendskab til alkohols virkninger“. Jeg gør opmærksom på, at man under samtlige tidligere beværterlove har haft en bestemmelse om, at bevillingsmyndighederne ved afgørelse af bevillingsspørgsmål i særlig grad skulle tage hensyn til den pågældendes uddannelse i faget, til færdighed

i regnskabsførelse samt til den økonomiske stilling. Der var altså ikke tale om noget egentligt krav i så henseende.

Jeg har forstået, at beværterlovsudvalget ved at afstå fra at søge denne vejledning videreført til den nye lov har ment at handle i overensstemmelse med de liberaliseringstendenser, der længe har rådet på næringslovens område, hvor man ikke stiller krav om særlig uddannelse, eksempelvis adgang til udøvelse af næring som handlende, som håndværker og som industridrivende.

Jeg har blot i det foregående redegjort for de omhandlede bestemmelsers forhistorie, for at man på denne måde kan gøre sig klart, hvad ændringerne i realiteten drejer sig om. På nuværende tidspunkt finder jeg det derimod rettest at afstå fra at tage personlig stilling til det konkrete forslag.

Fra Tjernerforbundet i Danmark og fra Centralforeningen af Hotelværtter og Restauratører i Danmark har jeg nemlig modtaget en henvendelse, hvor man med henvisning til den seneste tids mange konkurser inden for hotel- og restaurationsbranchen har stillet konkrete forslag om en langt mere omfattende revision af restaurations- og hotelloven. Henvendelsen tager sigte på at søge loven ændret på en lang række punkter, men deriblandt også de af nærværende forslag omfattede.

På denne baggrund har jeg den 15. januar anmodet landsbevillingsnævnet om ud fra nævnets erfaring at redegøre for virkningen af den gældende lovgivning, herunder vurdere, i hvilket omfang erhvervets vanskeligheder kan skyldes loven og dennes administration, og om disse problemer efter nævnets opfattelse lader sig afhjælpe inden for lovens rammer, eller om lovændringer anses for nødvendige. I bekræftende fald har jeg bedt om nævnets vurdering af, hvorvidt erhvervenes ønsker, også ud fra samfundsmæssige hensyn, bør søges tilgodeset.

Under henvisning hertil vil jeg finde det rigtigst, at organisationernes fælleshenvendelse og landsbevillingsnævnets vurdering af denne indgår i det fremtidige udvalgsarbejde, og jeg skal sørge for, at materialet bliver tilstillet udvalget, så snart nævnets redegørelse foreligger.

Giver dette udtryk for et behov for en ændring af den kun 5 år gamle lov, hvad en

[Handelsministeren.]

del nok kan tyde på, vil jeg tro, der bliver brug for en mere nuanceret lovgivning end det foreliggende forslag. Et sådant forslag vil jeg i så fald være indstillet på at forbedre til fremsættelse allerede i det kommende folketingsår.

Robert Pedersen (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte lovforslaget, medmindre der under udvalgsarbejdet kommer meget mere håndfaste argumenter frem end dem, der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvor vi i øvrigt har været en lille smule i tvivl om en enkelt passus, hvor det hedder, at betingelserne for at få alkoholbevilling bør være, at man har kendskab til alkohols virkninger. De mennesker, der kender alkoholen bedst, er vel dem, der har drukket meget, og det kan vel ikke være meningen.

Jens Peter Jensen (V):

Det foreliggende forslag er, så vidt jeg kan skønne, fremsat ud fra gode motiver. Derfor vil jeg også tage seriøst på det. Spørgsmålet om landsbevillingsnævnet kan vi godt overveje, for man kunne jo finde ud af, at man måske burde have amterne som den ankeinstans, kommunerne kunne henvende sig til.

Jeg siger det helt alvorligt, fordi jeg er bange for, at hvis forslaget betyder, at det skal ligge alene ude i kommunerne, får vi kommunalpolitiske valgkampe på det spørgsmål, der her kan drages ind. Jeg tror ikke, at forslagsstillerne har tænkt på den side af sagen, men det kan ligge i det. Vi bør have en væsentlig afgørelse i kommunerne. Derefter bør der være en ankeinstans, og det kan overvejes, om den skal lægges i amterne med, hvad dertil hører, i stedet for i landsbevillingsnævnet.

De uddannelseskraav, der opstilles i forslaget, har jeg megen sympati for, men jeg må gøre en enkelt bemærkning i den forbindelse. Den højtærede handelsminister og den socialdemokratiske ordfører citerer her, hvad man har sagt fra forslagsstillerens side, men de kommer ikke til bunds i det. Det er jo egentlig, emnet taget i betragtning, en ganske festlig bemærkning; der står:

„Betingelserne for at få alkoholbevilling bør være, at man har kendskab til alkohols

virkninger. Dette sikres bedst ved, at bevillingshaveren er uddannet inden for hotel- eller restaurationsbranchen.

Uddannelsen bør dog være relevant i relation til alkoholproblemet, hvilket f. eks. vil være tilfældet for kokkes og tjeneres vedkommende, men ikke for en stuepige.“

Det er da en ganske festlig formulering, men så vil jeg tilføje — den højtærede handelsminister var også inde på det — at branchen selv er inde på at ville gennemføre en sanering.

Lad min slutbemærkning være den: jeg var med til at gennemføre denne lov for 5 år siden, og jeg synes, vi skal vente lidt med at ændre den. Nu nævner den højtærede handelsminister, at vi måske inden for det kommende folketingsår skal se på den. Det egner sig til at være et regeringsforslag med de undersøgelser og oplysninger, der skal til, men forslagsstillerne skal ikke være i tvivl om, at jeg forstår deres gode hensigter.

Glensgård (FP):

Fremskridtspartiet er meget indstillet på at støtte kristeligt folkeparti i den ene del af lovforslaget, nemlig spørgsmålet om nedlæggelse af landsbevillingsnævnet.

Men vi må dog samtidig, for at kristeligt folkeparti ikke skal klappe i hænder på nuværende tidspunkt, sige, at vi kunne tænke os at lade handelsministeren være ankeinstans, og så er det for nærværende handelsministeren, der skal klappe, fordi vi nu giver ham en lille smule kompetence, hvad vi ellers normalt ikke har megen lyst til.

Vi finder ikke, at der er nogen som helst grund til at føre de intentioner ud i livet, som ligger fra kristeligt folkepartis side her. Vi har, så vidt mig bekendt, i dag ikke nogen tørlagte kommuner. Vi er godt klar over, at det er kristeligt folkepartis sigte, at vi skal have genindført dem. Årsagen til, at vi ikke har det, er landsbevillingsnævnet, men vi finder, at kristeligt folkeparti har skudt helt forkert her. Jeg er enig med venstres ordfører i, at det kunne medføre nogle mærkværdige valgkampe kørt udelukkende på ideen om ja eller nej til det ene eller det andet, i dette tilfælde ja eller nej til spiritus, og jeg er ikke sikker på heller, at kristeligt folkepartis eventuelle kandidater ville være de rette til at udtale sig herom.

[Glensgård]

Vi går ind i et udvalgsarbejde omkring lovforslaget og ønsker som sagt at medvirke til at få landsbevillingsnævnet nedlagt, men ankeinstansen skal så være handelsministeren.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil se positivt på forslaget om at gøre kommunalbestyrelsernes afgørelse i alkoholbevillingssager endelig.

Når man har et bevillingssystem baseret på en lokal vurdering, er det ikke særlig logisk, at en central instans skal kunne omgøre beslutningerne. Vi bliver nødt til herinde at finde ud af, om vi vil et kommunalt selvstyre, og så må vi finde os i, at tingene bliver afgjort forskelligt.

Jeg kan ikke dele tidligere taleres lidt hånlige bemærkninger: tænk engang, hvis en kommunal valgkamp kom til at dreje sig om alkoholspørgsmål. Ja, hvad så! Hvem skal afgøre, hvad en kommunal valgkamp må dreje sig om? Skal vi udstikke regler for det? Jeg har såmænd set kommunale valgkampe dreje sig om det, der var mindre betydningsfuldt.

Dertil kommer, at de senere års bevillingspraksis i for høj grad har givet fri bane for økonomiske bagmænd inden for denne branche. En lokal vurdering også af dette aspekt ved en bevillingssag bør ikke kunne tilsidesættes.

Tilbage bliver spørgsmålet om landsbevillingsnævnets opgaver i fremtiden. Vi vil se på dette spørgsmål i udvalget, ligesom på problemet om det foreslåede krav om, at en bevilling kun skal gives til personer med uddannelse i hotel- og restaurationsfaget. Det sidste forslag kan vi næppe støtte, specielt ikke, da der jo ikke kræves nogen uddannelse mere for at opnå næringsbrev.

Men som helhed er vi parate til at se positivt på forslaget også på baggrund af, hvad ministeren her har redegjort for. Jeg forstår, at der nu er indhentet en redegørelse fra landsbevillingsnævnet, og vi vil i givet fald også være parate til at gå ind i en større revision af loven.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Det konservative folkeparti er parat til at overveje ændringer i denne lovgivning og har også forstået på ministerens redegørelse,

at der kan være planer fremme herom. Vi vil ikke afvise at gå ind i en saglig udvalgsbehandling om første del af det lovforslag, der her er til behandling, for at se på, om man skal give kommunernes afgørelser en større og blivende vægt.

Derimod må jeg erkende, at anden halvdel af lovforslaget ikke tiltaler os. Vi mener, at der i princippet bør være fri næring også på dette område, og at uddannelseskravene kan være temmelig svære at få opstillet i dette tilfælde. Men som sagt, første del af lovforslaget er vi parate til at overveje, og vi er selvfølgelig parate til at medvirke i udvalgsarbejdet om hele sagen.

Poul Dam (SF):

Som hr. Jens Peter Jensen vil jeg gerne anerkende forslagsstillernes gode vilje, men herudover skal jeg nøjes med at tilslutte mig handelsministerens redegørelse. Jeg tror, det er rigtigst, at alle de problemer, der hænger sammen her, bliver behandlet på grundlag af et regeringsforslag, som vi jo, så vidt jeg forstod det, kunne regne med at få først i næste samling.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne vil ikke afvise, at der i forbindelse med dette lovforslag og de ting, det omhandler, er problemer, som nok kunne løses på en bedre måde, end det i dag er tilfældet, men vi tror ikke, at det går med at overlade hele bevillingssystemet til kommunerne. Vi tror, det er nødvendigt, at der over hele landet er nogle ensartede regler for, hvordan spiritusudskænkning kan foregå.

Derimod tror vi, at det nok er rigtigt at skærpe kravet til bevillingshaverne. Vi har en fornemmelse af, at der ofte gives bevillinger ret så ukritisk. Vi er også sympatisk stemt over for, at nogle kvalifikationskrav må være opfyldt, for at man kan opnå en spiritusbevilling.

I den forbindelse er det heller ikke uinteressant at se, når der gives bevillinger, hvordan ejendomsretsforholdet i virkeligheden er til det pågældende etablisement, f. eks. en restaurant, idet der jo også gives bevillinger på den måde, at en bevilling i virkeligheden reelt udnyttes af andre, som har finansieret foretagendet.

Vi vil gerne se på disse problemer i udval-

[Kaj Hansen.]

get, men vi tror ikke, at den udformning, de enkelte paragraffer har fået her, er den rigtige. Vi kender jo også, som ministeren har oplyst, henvendelser fra restaurationsfaget osv., og alt det må selvfølgelig med ind i overvejelserne.

Kurt Hansen (VS):

Jeg skal ikke komme med mange kommentarer til dette lovforslag, men blot sige, at vi mener, der på landsplan bør være nogle generelle bestemmelser, der sikrer, at det er muligt at få bevillinger, hvis nogle ting i øvrigt er i orden, altså visse skærpede kontrolregler og sådan noget, som hr. Kaj Hansen talte om, det er jeg meget enig i. Jeg mener, det bør være sådan, at vi har nogle generelle bestemmelser på landsplan, der sikrer, at man ude omkring i måske indremissionske kommuner, eller hvad ved jeg, ikke har mulighed for totalt at tørlægge områder, som vi har set tendenser til ovre i Jylland bl. a. Det er ikke noget af det, vi vil være med til.

Jeg skal ikke sige mere om det, blot at vi gerne vil være med til at se på nogle skærpede, ensartede krav, der generelt dækker hele landet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må sige hjertelig tak for modtagelsen af dette lovforslag, og specielt vil jeg rette en tak til handelsministeren, som har givet det så grundig og saglig en behandling.

Det er rigtigt, at loven er ikke gammel, den er vedtaget i 1970, og den har været behandlet meget grundigt, kan jeg se af folketingsforhandlingerne, men somme tider kommer lovene til at virke anderledes, end man egentlig havde tænkt sig. Jeg har indtryk af, at dengang tænkte man sig, at hvis det blev nemmere at få bevillinger til stærke drikke, ville man få flere gode spisesteder, hvor man altså kunne få stærke drikke til maden.

Der er også givet mange bevillinger, i hver eneste kommune over hele landet er bevillingerne til udskænkning af stærke drikke steget. I den gamle Odense kommune er det steget til det dobbelte. Mange kommunalbestyrelser er meget ængstelige over

dette og føler, at deres mulighed for at styre det i meget høj grad er blevet indskrænket af landsbevillingsnævnet. Så vidt jeg har kunnet skønne, er kommunernes afgørelser, hvis de har nægtet en bevilling eller nægtet at udvide en bevilling, i 53 pct. af tilfældene blevet omgjort af landsbevillingsnævnet. Det har altid været sådan, at afgørelsen er blevet mere liberal, når landsbevillingsnævnet har omstødt kommunalbestyrelsens afgørelse, hvilket altså vel nok er sket i 53 pct. af tilfældene.

Jeg kan f. eks. nævne et tilfælde fra oktober. En mindre sjællandsk kommune ønskede ikke at give en alkoholbevilling til en grillbar, hvor der kom mange unge mennesker, men landsbevillingsnævnet omstødte denne afgørelse, sådan at man nu fik et alkoholproblem på et sted, hvor netop unge mennesker kommer. En mindre fynsk kommune har i 3 tilfælde haft sager for landsbevillingsnævnet; i alle 3 tilfælde er afgørelsen blevet omstødt.

Jeg kan sige til hr. Glensgård og hr. Kurt Hansen, at det har ikke på nogen måde været vores tanke, at der skulle være tørlagte kommuner. Det er jo noget, kommunalbestyrelserne må afgøre.

Angående de skærpede krav for at få bevilling, altså at man skal være uddannet inden for hotel- og restaurationsbranchen enten som kok, receptionist eller tjener, så er det jo, som handelsministeren også sagde, ting, som er fremført af vedkommende brancheforeninger. Jeg har også fulgt nogenlunde nøje i aviserne, at når der har været tale om vold eller uheldig adfærd på de steder, hvor der bliver udskænket, så har der i mange tilfælde været tale om folk, der ikke har været uddannet i branchen. Bemærkningen om stuepigen må jeg desværre sige at jeg ikke selv har forfattet, det var min stedfortræder.

Jeg vil lige sige til hr. Jens Peter Jensen, at jeg har også selv overvejet, om der skulle være en ankeinstans. Jeg kunne tænke mig muligheden af, at det blev en amtsankeinstans, og der har også været forslag om handelsministeren. Det tør jeg ikke tage stilling til. Jeg mener, det er meget vigtigt, at man er så nær stedet som overhovedet muligt.

Jeg vil slutte med endnu en gang at sige tak til handelsministeren for tilsagnet om en undersøgelse og om materiale til udvalget.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Ganske kort, fordi denne i øvrigt korte drøftelse jo klart har dokumenteret et fælles ønske om at komme dybere ned i disse problemer under udvalgsarbejdet.

Det, jeg godt ville sige, var, at det er min umiddelbare opfattelse ud fra de erfaringer, der er gjort, at der er behov for en landsdækkende ankeinstans, og det må vi fortsat kigge på. Det er også min opfattelse, når man ser det materiale, der foreligger fra landsbevillingsnævnet om dets praksis og om dets i øvrigt for mig at skønne ganske varierede stillingtagen til forskelligartede problemer — et materiale, som foreligger, og som jeg skal sørge for tilgår udvalget — at det vil bestyrke denne vurdering.

Endelig skal jeg bekræfte, at det er min hensigt at tilstille udvalget det svar, jeg nu får fra landsbevillingsnævnet. Det er min hensigt at tilstille udvalget den henvendelse, jeg har fra hotel- og restaurationsfaget, såvel dets ejere som dets medarbejdere, og de motiveringer fra disse, som jeg håber at modtage i meget nær fremtid.

Endelig til slut kan jeg bekræfte, at hvis dette resulterer i en vurdering gående ud på, at ændringer er tiltrængt, så er jeg parat til at fremsætte forslag om sådanne ændringer i den kommende folketingsssamling.

Glensgård (FP):

Fru Inge Krogh sagde her fra talerstolen, at det ikke var kristeligt folkepartis tanke, at man skulle have disse tørlagte kommuner tilbage. Såfremt lovforslaget skulle blive vedtaget, må det være fru Inge Krogh bekendt, at vi vil få de tørlagte kommuner tilbage, nogle få stykker. Jeg vil gerne spørge fru Inge Krogh: hvordan vil man så forhindre smugkrovvirksomhed, forhindre, at folk, der kører andre steder hen for at drikke spiritus, kører hjem i spirituspåvirket tilstand etc.? Det har vi forhindret i første omgang, men hvis kristeligt folkepartis lovforslag, uanset om det er udarbejdet af medlemmer eller stedfortrædere, måtte blive vedtaget i dette ting, så får vi disse problemer igen. Hvordan vil kristeligt folkeparti forhindre det?

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må svare hr. Glensgård, at det er ikke

ting, vi har overvejet, men det må jo så være kommunalbestyrelsen, der bestemmer, om en kommune skal være tørlagt. Vi kan ikke forhindre folk i at gå hen i en anden kommune og få stærke drikke; det har man vel aldrig kunnet. Jeg mener, at problemet med alkohol er så alvorligt, at hvis der virkelig kommer en tørlagt kommune, så må det være, fordi kommunalbestyrelsen mener, det er nødvendigt, og så må nabokommunen vel tage sine forholdsregler, så kan de eventuelt tørlægge den også.

Bach (FP):

Det er et meget kort spørgsmål til fru Inge Krogh: tror kristeligt folkeparti, at man kan bekæmpe og begrænse alkoholmisbruget, hvis afgørelsen alene ligger hos det kommunale bevillingsnævn?

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg ved udmærket godt, at der skal holdningsændringer til. Der skal mange ting til for at formindske det alkoholmisbrug, som finder sted her i landet, det erkender vi vist alle sammen, det er i hvert fald også tidligere gået igennem talerne, når vi har diskuteret alkoholproblemet. Der er mange ting, der skal tages hensyn til, men jeg synes, det er godt, at man har set, hvor stort problemet er, og hvad dette misbrug betyder, hvor dyrt det er for samfundet, og forhåbentlig kommer der en holdningsændring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kulturudvalget (30/1 76):

Udtræder: Johan Nielsen

Nyt medlem: K. J. Mortensen

Finansudvalget (30/1 76):

Udtræder: Freddy Madsen

Nyt medlem: Kaj Hansen

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. februar kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.
- 2) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om lige løn til mænd og kvinder.
- 3) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om prisdæmpning.
- 4) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse. (Ophævelse af „Marshalludvalget“) [af Kjærulff-Schmidt m. fl.].
- 5) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om et finansieringsinstitut for hoteller m. v.
- 6) *Første behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om avancementstop og prisdæmpende aftaler.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v.

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal [af Glistrup m. fl.].

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

11) *Første behandling af:*

Forslag til lov om bygnings- og boligregistrering.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste første næstformand til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.19.
